

Bled.

Popisal in vpodobil *Fr. Rojec.*

(Konec.)

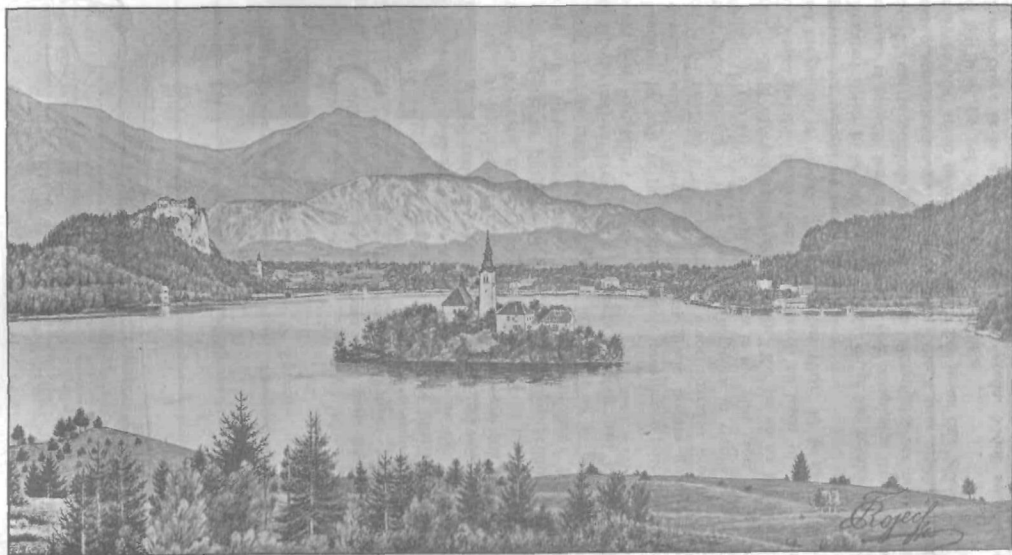

Čujmo! Skoro neprenehoma nam doni na sluh semkaj od otoške cerkvice milotožen glas zvončka: pèm, pèm — pèm, pèm — pèm! Kaj pomenja to neprestano zvonjenje? Otoška cerkvice je daleč okrog znana *božja pot Matere božje*. Razni romarji jo v poletnem času in jeseni skoro vsak čas obiskujejo. Na vrhu cerkvice v sredi je stolpič z zvončkom, od katerega visi vrv doli v cerkvice. Med ljudstvom pa živi vera, da je vsakemu uslišano vse, za kar prosi Marijo, ko za to vrv potegne in pozvoni. In kdo izmed mnogoštevilnih obiskovalcev Blejskega otoka bi ne imel nobene želje, nobene prošnje? Naj bo še tako visok gospod in še tako imenitna gospa, nobenemu se ne godi vse po volji na tem lepem božjem svetu! Zato se mora zvonček nad otoško cerkvice vedno in vedno oglašati!

Ljudstvo pa tudi ve pripovedovati to-le pravljico o potopljenem zvonu: Pred davnim časom sta živela na Blejskem gradu bogata gospod in gospa. Gospod je bil poklican v vojsko, kjer ga umori sovražna krogla. Gospa pa je potem jako žalovala za njim. Svetnega bogastva in veselja ji ni bilo več mar. Zbrala je vso svojo srebrnino ter dala iz nje viliti zvon, ki ga je nameravala podariti cerkvi na Blejskem otoku. Ko pa so na bližnjem bregu nasproti otoku naložili izgotovljeni srebrni zvon na lesen plov ter odrinili z njim od brega, se je hipoma dvignil strašan vihar, ki je zvon z brodniki vred prevrnil ter potopil na dno jezera.

Nekateri Blejci bi se bili radi prepričali, če je kaj resnice na tej pravljici, zato so si naročili lansko leto iz Pulja dva potapljalca izmed pomorskih vojakov, ki naj bi poiskala potopljeni zvon. Potapljalca sta prišla in iskala zvon skoro ves dopoldan po jezerskem dnu — toda brez uspeha. Izjavila pa sta, da se ga zdaj sploh ne more več najti, ker je na dnu jezera, tam, kjer bi imel biti zvon, po več metrov na debelo blata.

Precej dolgo se že mudimo na Blejskem gradu. Videli smo od tukaj okrog pod seboj mnogo krasnega, a mnogo je še skritega med zelenim

❖ ❖ ❖ Pogled na Bled iz Zake proti vzhodu. ❖ ❖ ❖

drevjem in se od daleč ne more videti. Zaraditega se podajmo, dasi se težko ločimo od tega divnega vzvišenega kraja, zopet v nižavo k jezeru!

Okrog jezera drži lepa, na nekaterih mestih jako senčnata cesta, ki jo lahko polagoma prehodiš v poldrugi uri. Ako gremo po nji od župne cerkve mimo krasnih Muhrovih vil dalje, pridemo kmalu v bolj samotni in zapuščen kot z imenom »Zaka«. Tu stoji le nekoliko vil, in zemlja okrog je še zarastena z divjim grmovjem in drevjem. Ali svet je večinoma že tudi tukaj razprodan tujcem, in v kratkem se bodo tudi tukaj dvigale ponosne in okusne letovišnice, in pusti griči okolo se bodo izpremenili v umetne nasade in vrtove. Črez par let pa bo zgoraj po rebri stekla *bohinjska železnica*, ki bo brezdvomno privedla na Bled s Primorskega in Koroškega mnogo novih tujcev in občudovalcev tukajšnjih prirodnih krasot.

Daleč tam zadaj iznad visokega zaškega roba se dviguje čestitljivi očiak slovenskih gor, že iz Radovljice nam znani sivi *Triglav*, ki se tudi z Blejskega grada dobro vidi.

Iz Zake se pride do visoke, gradu podobne *Windischgraetzove vile*, ki stoji nekoliko nad jezerom na majhni planoti sredi lepega vrta. V tej vili je letos meseca prosinca bivala več dni *vnukinja našega cesarja, nadvojvodinja Elizabeta Marija*, ko se je poročila s *knezom Otonom Windischgraetzem*. Zaradi tega imenitnega dogodka je postal naš Bled še posebno slaven in poznan po širnem svetu, ker so takrat pisali o njem daleč okrog po vseh časopisih.

Pod *Windischgraetzovo* vilo je pri jezeru Petranova gostilnica z lepim obširnimi vrtom na jezero, kjer se lahko odpočijemo in okrepčamo ter mirno opazujemo v jezeru razne ribe in labode, ki ponosno plavajo po valovih. Od tukaj je tudi najkrajša vožnja na otok.

Od Petrana pridemo na kamenit mostič, pod katerim odteka voda iz jezera po strugi mimo preprostih kmetiških hiš vasi *Mlina* v Savo. Takoj onkraj tega mostiča pa se zavije cesta na levo nazaj proti *Želečam* in *Zagoricam*. Ko ogledujemo ob poti lične letovišnice in tudi navadne kmetiške hiše, zagledamo nad cesto na prijaznem griču stoječo najlepšo blejsko letovišnico, »*Villa Bella*« imenovano, ki je last bogatega tvorničarja Weitzerja. Zlasti vrt okrog tega ličnega poslopja je s svojimi nasadi, med katerimi je vse polno najzanimivejših barvanih kipcev, kakor bradatih pritlikavcev, srn, štokelj i. dr., prekrasen! Kaj takega še v Ljubljani ne vidite!

Od tukaj naprej se začne vas *Želeče*, kjer sta spodaj pri jezeru največja in najimnitnejša blejska hotela *Luizine toplice* in *hotel Mallner*, v katerem je že stanoval za svojega bivanja na Bledu *naš vladar* in razni drugi visoki dostojanstveniki. Poleg Luizinih toplic ob cesti je v lepem, dolgem in visokem novosezidanem poslopju pošta in nad to na bolj visokem kraju je še nekaj preprostih kmetiških hiš prvotnih želeških prebivalcev in zadaj za temi celo mestece različnih vil.

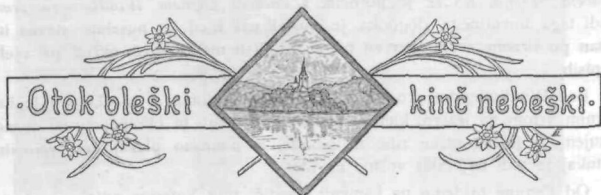
Ko si še ta kraj nekoliko ogledamo, pridemo zopet v Zagorice, kjer smo začeli svoj obhod okrog jezera.

Bled je svetovno znano letovišče in zaradi svoje ugodne lege in milega podnebja sloveče zdravilišče za mnogotere zastarele bolezni. V najnovjšem času so se zanj začeli močno zanimati tudi razni *Slovani*, v prvi vrsti naši bratje *Čehi*.

Razen navedenih ima Bled še več drugih znamenitosti in prirodnih lepot. Zato pa bodi najtopleje priporočeno vsakemu Slovincu, ki pride na Gorenjsko, da si z lastnimi očmi ogleda ta cvet, ta biser slovenske domovine, o katerem je pel že naš največji pesnik, slavni *Prešeren*:

»Dežela kranjska nima lepš'ga kraja
ko je z okol'co ta, podoba raja.«

O taki priliki pa naj tudi nihče ne pozabi kupiti si lično knjižico »Bled in okolica«, v kateri krasi kratek, a zanimivo pisan popis naslovnega predmeta več podob. V prodajalnicah je pa dobiti različnih, lepo barvanih slik blejskih znamenitosti. Tudi od teh naj si katero izbere, da ga bo potem, obešena doma na steni, vedno spominjala na Bled ter mu v srcu zbujala ljubezen do mile domovine slovenske, ki jo je mogočni Stvarnik tako bogato obdaril z najlepšimi prirodnimi krasotami in zakladi!

Ali veste?

*Ali veste: trije oblaki
morja so se napili?*

*Ali veste: trije oblaki
h gori so se nagnili?*

*Ali veste: trije kukci
v gori so se gostili?*

*Ali veste: trije kukci
židane volje so bili?*

*Ali veste: trije oblaki
kucke so objeli?*

*Ali veste: trije kukci
od strahú so medleli?*

Cvetko Slavin.

